

PRISIKĖLIMAS

Kauno Kristaus Prisikėlimo parapijos laikraštis

MIELI MOKYTOJAI,

Laikas nesustabdomai skuba pirmyn. Rodos, tik vakar sutikote po vasaros atostogų į klases sugrįžusius vaikus, sveikinote ir linkėjote atkakliai siekti mokslo žinių, būti doriems, išsvermingiems. O štai šandien moksleiviai, jų tėveliai ir visa bendruomenė sveikina Jus profesinės šventės proga: Jūsų rankose – gėlės, veiduose – džiaugsmingos šypsenos.

Kartu su visais sveikindamas Jus noriu linkėti, kad Jums pavyzdžiui būtų visų mūsų mokytojų Mokytojas – Jėzus Kristus, kuris nepaliaujamai mokė meilės, nuolankumo ir atlaidumo. Apglėbkite

kiekvieną vaiką švelnumu ir tikrąja Kristaus meile, atvira širdimi, džiaugsmingai eikite prie kiekvieno vaiko, ypač vienišo, apleisto, kuris labai stokoja meilės šeimoje. Kantriai veskite kiekvieną vaiką pažinimo keliu, padėkite jam atskirti gėrį nuo blogio daigtų, kurie kaip piktžolės apleistoje dirvoje kerojasi daug greičiau. Padėkite vaikams suvokti jų buvimo pasaulyje paslaptį, buvimo gamtoje ir visatoje stebuklą, už kurį kiekvienas neturime pamiršti kasdien padėkoti Kūrėjui.

Tegul Dievo malonė apdovanoja Jus kantrybe, išmintimi, tolerancija ir meile ugdant jaunąją kartą – mūsų tautos ateitį.

Klebonas dekanas kun. Vytautas Grigaravičius

Sekmadienio katechezė

PIRMAS ĮSAKYMAS: „NETURĖK KITŲ DIEVŲ, TIK MANE VIENA“

Dievas leidžia save pažinti, primindamas savo visagalį, maloningą ir išlaisvinantį veikimą istorijoje tautos, į kurią kreipiasi: „Aš išvedžiau tave iš Egipto žemės, iš vergijos namų“. Pirmutinis kreipimasis yra pirmasis Įstatymo įsakymas: „Bijosi tik Viešpaties, savo Dievo. Jam tarnausi (...). Neisite paskui kitus dievus“ (Įst 6,3,14). Pirmasis kreipimasis ir teisėtas Dievo reikalavimas – kad žmogus Jį priimtų ir garbintų.

Pirmasis įsakymas yra tikėjimo, vilties ir meilės įsakymas. Mūsų dvasinio gyvenimo šaltinis yra tikėjimas į Dievą, kuris mus pirmas pamilo ir kviečia atsiliiepti į Jo meilę. Mūsų pareiga Dievui yra Jį tikėti ir Jį liudyti. Pirmasis įsakymas reikalauja stiprinti savo tikėjimą, sumaniai bei budriai jį saugoti ir atmesti visa, kas jam priešingą.

Kai Dievas apsireiškia žmogui ir jį pašaukia, žmogui nepakanka vien savo jėgų tinkamai atsiliiepti į Dievo meilę. Jis turi viltis, kad Dievas jam suteiks gebėjimų atsiliiepti meile už meilę ir elgtis taip, kaip reikalauja meilės įsakymai.

Tikėjimas Dievo meile apima pareigą į Dievo meilę atsiliiepti nuoširdžiai meile. Pirmasis įsakymas mums įsako Dievą mylėti labiau už viską ir dėl Jo mylėti visą kūriniją. Juk jei myli žmogų, darai jam tai, kas malonu, ir vengti to, kas jam nepatinka, jį skaudina, žeidžia. Mylimam žmogui reiškiamas pasitikėjimas, jam linkima visko, kas geriausia. Ir be galo skaudu, kai tas žmogus nepaiso daromo gėrio.

Norint Dievą labiau pamilti, reikia geriau Jį pažinti. Kiekviena Dievo savybė skatina Juo džiaugtis, Jį mylėti ir garbinti, nes Jis yra vienintelis, šventas, begalinis, amžinas, visur esantis, galingas, mylintis, nesikeičiantis, geras, teisingas, gailėstingas ... – galima būtų be galo vardyti Dievo savybes, nes Jis yra vienintelis nesukurtas Gėris ir visų gėrybių šaltinis.

Dažnas tikisi tapti visiškai laimingu, kai susikraus milijonus, gaus valdžią ir bus labai gerbiamas, galės naudotis visais technikos teikiama patogumais, mėgautis palaidu gyvenimu ar kitais malonumais. Dauguma žemiškų gėrybių taip pat yra vertybės – tikros ir svarbios, bet laikinos. Jos tegali būti tik priemonės amžinajam Gėriui pasiekti. Jeigu tik bus mėgaujamasi turtu, seksu, patogumais, technika – tai tikrai nenumalšins to begalinės laimės troškimo, kuris skirtas žmogui. Dievą skaudina, kai nuo Jo nusigręžiame ir tenkinamės menkais laikiniais dalykais. Jis yra mūsų Kūrėjas ir žino, jog vien tik Jis

pats gali suteikti mums laimę, tikrąją laimę.

Tie, kurie tiki vienintelį visagalį Dievą, neturėtų tikėti magija, burtais, horoskopais, sapninkais, spiritizmu. Kas tiki tokiais dalykais, klysta, nes:

* priskiria daiktams, žmonėms ir netyrosioms dvasioms dieviškas galias;

* siekia sužinoti, ko Dievas jiems neatskleidė ir paveikti Jo sprendimus;

* nusigręžia nuo Dievo ir Jam nepaklūsta;

* toks žinojimas (ypač užsiėmimas magija, spiritizmu) kenkia žmogaus dvasiai ir kūnui, veda į nusikaltimą, beprotybę ir savizudybę.

Dievas gali apreikšti ateitį savo pranašams ar kitiems šventiesiems. Tačiau krikščionis elgiasi teisingai, su pasitikėjimu pavesdamas ateitį Dievo apvaizdai ir atsisakydamas šioje srityje bet kokio nesveiko smalsumo.

Pirmas įsakymas smerkia politeizmą. Jis rei-

kalauja, kad žmogus tikėtų vieną Dievą, o ne kelis dievus. Šventasis Raštas nuolat primena, kad turi būti atmesti „stabi iš sidabro ir aukso, padaryti žmonių rankomis... Tie negyvi stabai daro žmogų bejėgį“ (Ps 115,4,5-8). Tuo tarpu Dievas yra „gyvasis Dievas“ (Joz 3, Ps 42,3), kuris teikia gyvybę ir veikia istorijoje.

Pirmasis įsakymas draudžia ir prietarus, nes prietariai yra tam tikra prasme nenormalus religingumo perteklius, iškreiptas religinis išgyvenimas. Taip pat šis įsakymas draudžia svarbiausias nuodėmes prieš Dievo garbinimą – tai Dievo gundymas žodžiais ir darbais, šventvagystė, simonija.

Stabmeldystė nėra vien tik klaidingi pagonių kultai. Ji yra pastovi pagunda tikinčiam žmogui. Būti stabmeldžiu reiškia sudievynti tai, kas nėra Dievas, kai žmogus vietoje Dievo garbina ir nusilenkia kūriniui: „Negalite tarnauti Dievui ir Mamonai“ (Mt 6,24), - sakė Jėzus.

Dievo nurodymu draudžiama vaizduoti Dievą bet kuriais žmogaus rankų kūriniais. Tačiau krikščioniškas paveikslų garbinimas neprieštarauja pirmajam įsakymui, kuris draudžia stabus. Juk „pagarba paveikslui iš tiesų yra skiriama tam, ką jis vaizduoja“.

Tad nepamirškime, kad vienintelio Dievo garbinimas vienija žmogaus gyvenimą, gelbsti jį nuo nuolatinio blaškymosi.

Dekanas klebonas Vytautas Grigaravičius

Tęsiame pokalbių ciklą „Pažink save“

VIII. VIENINTELIS TIKRASIS MOKYTOJAS

Galima surasti mokytoją, kuris išmokytų fizikos, anglų kalbos, tačiau gyvenimo, meilės, tikrovės ar Dievo pažinimo joks mokytojas išmokyti negali. Mokytojas tau gali pateikti įvairių formulių, netgi maldų. Tu priimi pasaulio ir net Dievo įvaizdį, sukurtą kažkieno sąmonės, ir uždarysi save kalėjime, kur skursi kaip nelaistoma gėlė ir nežinosi, ką reiškia pažinti save ir mokytis iš savęs paties. Mokytojas gali tik atkreipti dėmesį į tikrovę, į Dievą. Tačiau tikrovės kryptimi privalai keliauti vienas ir ją atrasti pats. Keliauti tolyn – tai ne šalintis žmonių, bet tik jų primestų formulių. Beje, kelionė į jokiomis formulėmis neapibrėžtą nežinomą gana bauginanti.

Kaip patirti, ar tavo bendravimas su tikrove autentiškas? Tai, ką tu patiri, netelpa į jokiais formules ir nenusakoma žodžiais: kūdikio verksmas, karste gulintis numirėlis, nepaprasto grožio gamta. Tau kelionės vadovas autobuse gali daug kalbėti apie kokio nors gamtos kampelio grožį, kvapus, spalvas, bet tai, ką tu patirsi pats, ir bus tavo autentiška patirtis. Taigi keliauji vienas ir pajunti, kokia nuostabi vienuma ir tylą. Ji tave užvaldo. Ir nebereikia jokių mokytojų. Nuo šiol ir akmenų krūva, ir krentantis lapas, ir žvaigždėtas dangus – viskas atspindi pasaulio didybę, pilnatvę, vienatvę. Ir tavyje įvyksta keistas, vos pastebimas pokytis: pajusi džiaugsmingą laisvės pojūtį, pasitikėjimą savimi, kylantį iš žinojimo, kad ir šventa formulė yra bevėrtė, ir nieko daugiau nebevadinsi savo mokytoju.

Tačiau niekuomet nepaliausai mokytis, ir kiekvienas daiktas taps tau mokytoju. Išdrįsk pažvelgti į tikrovę be baimės, be formulių, – ir tavo praregėjimas bus ne už kalnų.

„O jūs nesivadinkite „rabi“, nes turite vienintelį Mokytoją, o jūs visi esate broliai“ (Mt 23,8).

A. Daukšienė

Parapijos gyvenimo atspindžiai**EUCHARISTINIŲ METŲ PAMINĖJIMAS IR DIEVO MOTINOS MARIJOS GIMIMO ATLAIDAI KRISTAUS PRISIŪKĖLIMO PARAPIJOJE**

Rugsėjo 17 d. Kristaus Prisikėlimo parapijoje prasidėjo Eucharistinių metų paminėjimo iškilmė. 10 val. klebonas dekanas kun. Vytautas Grigaravičius išstatė Švč. Sakramentą ir visą dieną mažojoje bažnytelėje nemažas žmonių būrys adoravo prie Jo. Pavaikare rinkosi tie, kurie norėjo aktyviai dalyvauti Švč. Sakramento garbinimo šventėje.

Nuo 16 val. iki 17 val. vikaras S. Pavalkis nuoširdžiai kalbėjo apie Eucharistiją, jos reikšmę gyvenime. 18 val. prasidėjo konferencija "Eucharistija – Bažnyčios širdis". Ją vedė kun. Kęstutis Kevalas.

„Eucharistija – tai auka, maistas ir vaistas..., tai amžinosios gyvybės palaikymas... Eucharistija gydo sužeidimus, nes nėra nė vieno, kurio siela nebūtų sužeista ir nereikalautų gydymo... Tačiau ne visi ieško vaistų švęsdami Eucharistiją, daugelis nusiramino ieško kitur. Lietuvoje yra 4 tūkstančiai burtų salonų. Ir visi turi darbo. Kodėl? Dalis kaltės tenka kunigams, kurie nesugeba perteikti Eucharistijos reikšmės. Kristus atėjo gydyti mūsų pačių savimi. Tegul Jo atėjimas nebūna veltui.“ – kalbėjo kunigas.

Po to vyko "Išgydymo ir susitaikinimo" pamaldos, kurias pradėjo kun. E. Jotkus. Dievo žodžio liturgija – tiek skaitiniai, tiek Evangelija – bylojo apie atgailą, palaiminimus.

– Kuriai palaimintųjų kategorijai galėtumėte priskirti save? – klausė kunigas. – Ar prie gailėstingųjų? Gal kada nors ir pasigailėjome, tačiau ar visada ir ar kiekvieno? Ar prie teisiųjų? Gal ir ieškome tiesos, tačiau greičiausiai jos ieškome, kai pasijuntame nuskriausti, įskaudinti, patyrę neteisybę. Tačiau tai veda prie savanaudiškumo, egoizmo. Kurį tik palaimintųjų kategoriją bepaminėsime, visur galime atrasti sau priekaištų. Kai sąžoningai pradėdame naują gyvenimą su Dievu, visa esmė ta, kad palaima slypi Dievo įsakymų vykdyme.

Toliau kunigas E. Jotkus pakvietė susimąstyti dėl savo nuodėmių ir atlikti atgailą. Kad būtų lengviau, kunigas skaitė galimus nu-

sižengimus, o žmonės tyloje rikiavo savo nušižengimus, ruošėsi atgailai.

Išgydymo pamaldas tęsė kun. Kęstutis Rugevičius, kuris šlovino Dievą ir Švč. Sakramentą. Visus nepaprastai sujaudino, o kai kurios moterys iš susijaudinimo net verkė, kai kun. K. Rugevičius su Švč. Sakramentu palaimino kiekvieną atėjusįjį.

Po palaiminimo maldos grupės pakvietė žmones prie altoriaus, palaimino juos ir simboliškai, kaip Kristus apaštalus, išsiuntė grupėmis po visą bažnyčią, paragindamos žmones su savo intencija eiti prie bet kurios grupės ir kartu pasimelsti. Kai kurios moterys buvo taip sujaudintos, kad teko jas pasodinti ar paguldyti, nes stovėdamos melstis jos nepajėgė.

Tuo tarpu kunigai klausyklose klausė išpažinčių, prie jų rikiavosi nemažas būrys ti-

kinčiųjų. Parapijos jaunimas giesmėmis džiugino ir dar labiau jaudino tikinčiųjų širdis.

Pamaldos baigėsi apie 20val.30 min.

Rugsėjo 18 dieną atlydai prasidėjo 7 val. Švč. Sakramento išstatymu mažojoje bažnytelėje.

8 val. vyskupas R. Krikščiūnas aukėjo šv. Mišias, po kurių vyko tyli adoracija. 9 val. 30 min. klebonas dekanas kun. V. Grigaravičius aukėjo šv. Mišias, skirtas Eucharistinių metų minėjimui. Pamoksle dar kartą paaikškino Eucharistijos reikšmę: „Kristaus auka skirta mums, todėl prie Viešpaties puotos stalo turime eiti tyra sąžine, atlikę nuoširdžią atgailą“.

10 val. 30 min. iškilmingos procesijos būdu Švč. Sakramentas buvo perneštas iš mažosios bažnytelės į Tautos šventovę, kur šv. Mišias aukėjo vyskupas J. Preikšas. Jam koncelebravo kun. J. Stankevičius, kleb. dek. V. Grigaravičius, patarnavo seminaristai Virgilijus ir Tomas. Skaitinius skaitė ir psalmę giedojo jaunimas. Pastoracinės tarybos atstovai nešė atnašas, nuostabiai giedojo parapijos choras, vadovaujamas D. Beinarytės.

Bažnyčia buvo pilnutėlė, daug žmonių dalyvavo ir iš kitų parapijų. Rengėjai džiaugėsi, kad šventė pasisekė: tai rodė pakylėti ir džiugūs tikinčiųjų veidai.

B. Vasylienė

ATSISVEIKINIMAS SU MONSINJORU A. JAGELAVIČIUMI

Rugpjūčio 28 d. parapijiečiai atsisveikino su VDU Socialinio darbo profesinių studijų centro direktoriumi, vyr. asist. teologijos daktaru mons. Artūru Jagelavičiumi, kuris aštuonerius metus sekmadieniais džiugino parapijos tikinčiuosius įtaigiu žodžiu, nuoširdžiu kvietimu pažinti Dievą, Jo Evangeliją.

11 val. monsinjoras paskutinį kartą aukėjo šv. Mišias Tautos šventovėje.

Po to klebonas dekanas V. Grigaravičius kartu su pastoracinės tarybos atstovais parapijiečių vardu padėkojo už bendradarbiavimą, svarią paramą ir apgailėstavo, kad tenka išsiskirti.

B. Vasylienė

DVASINGUMO PAMALDOS PRIE FATIMOS DIEVO MOTINOS STATULOS

Rugpjūčio 31 d. 17 val. į Tautos šventovę TFP organizacijų atstovai atvežė Fatimos Dievo Motinos statulą.

Gerokai prieš 17 val. bažnyčia buvo pilnutėlė. Visi su nekantrumu laukė pasirodant svečių. Vieni meldėsi, kiti žvalgėsi į duris, tretį gėrėjosi baltai papuošta presbiterija, kur gražiai mirguliavo žvakučių liepsnelės. Pagaliau klebonas dekanas V. Grigaravičius su parapijos kunigais, svečiais – kanauninku P. Smailiu, kun. K. Ambrasu SJ – bei patarnautojais nuskubėjo durų link.

Pasigirdo giesmė, šlovinanti Dievo Motiną Mariją. Žmonės susijaudintais veidais spindinčias akis nukreipė į lėtai bažnyčios centrine nava judančią procesiją, kurios centre puikavosi nuostabi Fatimos Dievo Motinos statula. Kai statula buvo pastatyta gražiai paruoštoje vietoje, prasidėjo Dievo Motinos garbinimo pamaldos. Jas pradėjo kun. K. Ambrasas SJ žodžiais:

– Sveikinu Tave, iš viso pasaulio motinų Viešpaties išrinktoji Motina, kuri Fatimoje prieš 1917 metų spalio mėnesio nelaimę Rusijoje šešis kartus raginai per tris vaikučius pasaulį melstis, aukotis.

Po ilgų sveikinimo ir šlovinimo žodžių sekė padėkos, prašymai ir maldavimai. Po to TFP delegacija giedojo Švč. Mergelę Mariją šlovinančias psalmes. Klebonas kartu su tikinčiaisiais giedojo Švč. Mergelės Marijos litaniją.

18 val. prasidėjo šv. Mišios. Jas aukėjo klebonas dekanas V. Grigaravičius, koncelebravo kanauninkas P. Smailys, kun. K. Ambrasas SJ. Žmonės susikaupe, atidžiai klausė dekaną homilijos, kurioje trumpai buvo nušviesta Fatimos Dievos Motinos istorija, perpinta paraginimais melstis.

Po šv. Mišių susirinkusieji į Tautos šventovę nesukbėjo skirstytis, jie bučiavo Dievo Motinos kojas, kėlė rankas su rožiniais prie Marijos rankų, kurios nematomai tyliai laimino visus.

Apie 20 val. visi, kurie liko bažnyčioje, procesijos būdu išlydėjo statulą į lauką. Ant bažnyčios laiptų buvo padaryta bendra nuotrauka.

Žmonės atsisveikindami dar kartą glostė Marijos statulą, o lūpos kuždėjo maldavimus...

Iki pasimatymo kitais metais, Fatimos Rožinio Karaliene!

NAKTIES PILIGRIMAI

Visi, kurie buvo Šiluvoje, nori ten sugrįžti. Rugsėjo 9-10 dienomis vyko Šilinių atleidų jaunimui skirtos dienos. Dviem žodžiais sakant – buvo puiku. Man labiausiai patiko piligriminis žygis aplink šiluvą su švenčiausiuoju Sakramentu priešaky, tarsi Kristaus vedami mes eitume gyvenimo keliu. Taip aš jaučiausi eidama žinomais ir nežinomais Šiluvos keliais. Kiekvienas savo rankoje turėjome po žvakelę, kuri skleidė šviesą nakties tamsoje ir teikė supratimą, kad ir mes, kaip tos žvakelės, turime skleisti ir skleidžiam šviesą užmigusiame pasaulyje. Giedojome giesmes ir jautėme, kad Dievas čia, su mumis. Skaitomos Evangelijų ištraukos davė peno naktiniam mąstymui ir ramiam miegui naktį. Po nakties piligriminio žygio, dar prieš miegą, mūsų laukė Švč. Sakramento adoracija su giesmėmis ir individualia išpažintimi, kuri, beje, buvo neprivaloma. Kartais gyvenime reikia ramybės, kuri teiktų saugumo jausmą ir viltį, be kurios būtų sunku gyventi šiuolaikiniame pasaulyje. Man akimirkos, praleistos Šiluvos Bazilikoje, suteikė viltį, kurios man taip reikėjo, ir padėjo užmiršti

tai, kas sunku. Man atrodo, kad tai buvo svarbiausia šių dienų dalis.

Tiesą sakant, Šiluvoje man labiausiai patinka būti Kopyčioje, nes ten jaučiu Marijos stebuklingą buvimą šalia ir jos gilias akis bei įdėmą žvilgsnį, kai suklumpu mintimis išsakyti savo nerimą ir lūkesčius.

Po ramaus nakties miego ant kietų grindų (svarbu, kad ne lauke, kaip buvo Vokietijoje), mes atsibudome ir pamatėme nuostabų, giedrą rytą, nelabai šiltą, bet labai gražų. Mūsų grupė, galima sakyti, buvo išskirtinė, nes buvome vieninteliai piligrimai, kurie miegojo Jono Pauliaus II namuose.

Šeštadienį turėjome puikias šv. Mišias ir talentų agapę, kuri, bent jau man, buvo naujas dalykas. Visi piligrimai turėjo galimybę parodyti savo talentą dainomis, vaidyba ar dar kokiu įdomiu dalyku. Po šios talentų agapės visi išvažinėjo namo. Tačiau išsiskyrėme neilgam. Iki kitų Šilinių, iki kitos jaunimui skirtos dienos...

Kotryna Oginskaitė

KAIP IR KASMET...

Rugsėjo 8 d. Šiluvoje prasidėjo Švč. Mergelės Marijos gimimo didieji atleidai, tradiciškai dar vadinami Šilinių oktava. Kaip kasmet, mūsų parapijos tikintieji (norinčių važiuoti vis daugėja) aplanko Šiluvos šventovę, kuri yra gausiai lankoma nuo XVI amžiaus.

Pagrindinė šių metų maldų intencija buvo: "Melskime Lietuvos žmonėms krikščioniškojo ir pilietinio sąmoningumo".

Meldėmės Švč. Mergelės Marijos Apsireikimo kopyčioje, išsakėme savo skausmą, viltis, lūkesčius. Atrodo, jautėmė Marijos stebuklingą buvimą šalia, jos nuostabų žvilgsnį, ėjome keliais aplink altorių, bučiavome stebuklingą akmenį, ant kurio Dievo Motina apsireiškė pie-menėliams. Dėkojome Mergelei Marijai, kad esame čia, Šiluvoje. Atrodo, ir gamta džiaugėsi kartu su mumis - skaisčiai švietė rudeniška saulė ir dalijo paskutinius vasariškus spindulius.

Akimirkos, praleistos Šiluvos Bazilikoje, suteikė viltį, kurios taip reikėjo, padėjo užmiršti sunkumus. Ramybė ir Dievo palaima lydėjo mus namo.

A.Narušienė

PASAULIO JAUNIMO DIENOS VOKIETIJOJE: „VENIMUS ADORARE EUM“

Viskas prasidėjo nuo gauto pranešimo apie vykiančias jaunimo dienas. Skelbimas iš karto patraukė dėmesį, nes tokie renginiai man labai patinka. Nusprendžiau pasidomėti, ir sužinojau, kad tos dienos vyks ne Lietuvoje, o Vokietijoje. Taigi pagalvojau, kad tai neįmanoma, nes neturiu tiek pinigų. Po kelių dienų Kauno kunigų seminarijoje gavau pasiūlymą vykti nemo-kamai, nes seminarijos vadovybė sakė, kad bandys ieškoti rėmėjų. Taigi užpildžiau anketą ir pakankamai greitai sužinojau, kad galiu vykti į Vokietiją. Labai apsidžiaugiau, nes, kaip minėjau, tokie renginiai man patinka, be to, ir užsienyje nėra karto nesu buvęs.

Dienos greitai bėgo, artėjo išvykimo diena. Po pasiūlymo buvo praėję beveik du mėnesiai, ir aš jau atlikinėjau praktiką Kauno Kristaus Prisikėlimo parapijoje. Kai pagalvodavau apie artėjančią gana ilgą kelionę, tai dingdavo noras važiuoti, nes kelionės mane išvargina. Tačiau ta diena neišvengiamai išaušo ir aš, susikrovęs reikiamus daiktus, išvykau. Važiavome autobusu, kuriame buvo tik keli pažįstami žmonės. Manęs tai nenugąsdino, nes labai patinka naujos pažintys. Grupę sudarė tikrai šaunūs žmonės. Važiuodami ir pasimelsdavome, ir pagiedodavome, ir padainuodavome, pažaisdavome arba tiesiog šiaip bendraudavome.

Taigi kelionė neprailgo, ir per parą laiko pasiekėme tikslą – Saksonijos srities miestelį Crimmitschau. Ten mus apgyvendino įvairiose šeimose. Šeimą galima sakyti, aš pats pasirinkau, nes salėje, kur pateikė pirmą informaciją, buvo viena moteris, kuri pasisakė taip pat laukianti svečių. Taigi ji sutiko, kad aš ir dar vienas seminarijos brolis gyvensime pas ją. Gyvenimas šeimoje buvo fantastiškas, šeimos nariai (mama, tėtis ir sūnus) buvo labai malonūs,

ir matėsi, kad jie tikrai buvo pasiruošę mus priimti. Buvau nustebintas jų šiltu bendravimu, kurio kartais trūksta Lietuvoje.

Tame miestelyje prasidėjo mūsų veikla, naujos pažintys su vietiniais gyventojais. Kiekvieną dieną turėjome ekumenines pamaldas evangelikų bažnyčioje. Kadangi man apskritai rūpi krikščionių vienybė, tai tos pamaldos buvo tikras džiaugsmas. Susipažinau su tos bažnyčios pastore. Su ja teko pabendrauti, tai galėjau palyginti kunigo ir pastoriaus gyvenimą.

Labiausiai patiko socialinio darbo diena, kai reikėjo pasirinkti vieną iš ištaigų, kurioje norėtum praleisti dalį dienos. Aš pasirinkau vaikų globos namus. Mums reikėjo pagaminti lietuvišką patiekalą visiems namų gyventojams bei darbuotojams. Nusprendėme kepti bulvių plokštaini. Kadangi namuose buvo apie trisdešimt vaikų, be to dar apie dešimt darbuotojų, tai mums prireikė dvidešimt penkių kilogramų bulvių. Man teko jas smulkinti, kadangi virtuvės kombainas negalėjo tarkuoti didelių bulvių. Buvo smagu, nors labai nemėgstu gaminti maisto. Bedirbant teko nemažai bendrauti su vaikais. Kai kurie iš jų nemokėjo anglų kalbos, tai su jais užmegzti ryšius buvo gana sudėtinga, bet vis tiek radome bendrą kalbą, pavyzdžiui, per muziką: paprašai paklausti ausinuko, parodai, kad tau ta muzika patinka, ir kartu su jais pradedi šokti. Įsitikinau, kad muzika yra tikrai visiems suprantama kalba. Be to, man patinka vaikai, todėl buvau laimingas, kad pasirinkau vaikų globos namus.

Kitą dieną vykome į Leipcigą, kur praleidome visą dieną: turėjome ekumenines pamaldas, dalyvavome koncertuose, lankėme bažnyčias. Visos dienos buvo labai skirtingos, vis kažką naujo patirdavai. Kai atėjo laikas palikti

Crimmitschau, buvo gana liūdna, bet laimei su kai kuriais žmonėmis apsikeitėme adresais ir bandysime susirašinėti.

Taigi palikę miestelį keliavome į didmiestį – Boną. Ten jau visai kitokia aplinka: daug daugiaaukščių namų, tūkstančiai žmonių, didelis triukšmas. Apgyvendino pas vieną studentą, kuris studijuoja mediciną. Šiaip pakankamai gerai susidraugavome, nes pas jį teko praleisti apie penkias dienas. Bonoje vyko be galo daug renginių, kuriuos tu galėjai pasirinkti. Labiausiai patiko šv. Mišios aikštėje, kai kartu su tavimi meldžiasi daugybė žmonių iš kitų šalių, krikščioniškos muzikos koncertai. Pažintis užmegzti galėjai tiesiog gatvėje. Pavyzdžiui, vieną kartą sustojau prie juodaodžių, kurie gatvėje šoko tautinius šokius, dainavo (galbūt giedojo) labai gražia savo kalba. Mane tai sužavėjo, ir nusprendžiau pabandyti pašokti kartu su jais. Viena mergina iš jų pasakė, kad visai neblogai man sekasi, taigi paskatintas komplimento šokau toliau. Po to su ja nusifotografavome, o ji man padovanojo, tiesiog ant kaklo užkabino rankų darbo karolių, mano nuomone, jų pačių darytus, ir apkabino. Buvau labai laimingas, pajutau kultūrų vienybę. Apskritai ten nepajutau jokios diskriminacijos, nes buvo nesvarbu, ar tu juodaodis, ar siauraakis, ar dar koks nors kitoks.

Teke lankytis ir pačiame Kiolne, pamatyti garsiąją katedrą, kurios didingumu buvau sužavėtas. Tokio vaizdo dar niekada nebuvau matęs ir žodžiais to neapsakysi, reikia pamatyti.

Maistą kiekvieną dieną gaudavome, pateikdami specialius bilietėlius. Kadangi buvo daugybė žmonių, tai maistas buvo gana paprastas.

nukelta į 4 psl.

atkelta iš 3 psl.

Todėl buvai laimingas, kad apskritai gauni pavalgyti.

Tūkstančiai žmonių mane labai nuvargino, nes dar nebuvo tekę dalyvauti tokioje minioje. Jautėsi ir organizuotumo stoka, nes kai tiek daug žmonių, tai suprantama, kad neįmanoma visko padaryti idealiai. Po pagrindinio renginio (vigilijos ir šv. Mišių su popiežiumi) visi buvome labai nuvarę. Tai jautėsi iš žmonių nuotaukų, ir, mano nuomone, tai labai suprantama ir žmogiška. Net nenustebdavau, kai tekdavo su kuo nors susipykti, nes visi buvo nuvarę ir netgi norėjo, kad kuo greičiau viskas pasibaigtų. Pagrindiniame lauke, kur teko praleisti vieną naktį po atviru dangumi, buvo apie milijoną piligrimų, taigi popiežiaus neteko pamatyti iš arti. Laimei, klierikams bei kunigams buvo at-

skiras susitikimas su popiežiumi, tai ten Benediktą XVI mačiau „kaip ant delno“.

Iš kelionės grįžau kartu ir pavargęs, ir pailsėjęs. Savaitę laiko dar apie tai intensyviai galvoju, nes parsivežiau tikrai daug išpūdžių. Juk man Dievas suteikė nuostabią galimybę pamatyti kitos šalies gyvenimą, dalyvauti nuostabiame renginyje, susipažinti su žmonėmis bei jų kultūra iš įvairių šalių, be to, buvo puiki proga pabendrauti anglų kalba. Galėčiau dar daug pasakoti, bet visko atpasakoti neįmanoma, reikia pamatyti, kad galėtum suprasti. Manau, kad jei kada vėl pasitaikytų panaši proga vykti į užsienį, tai būtinai sutikčiau.

P.S. Dar ir šiandien girdžiu minią žmonių giedančią: „Venimus adorare eum“ („Atvykome Jo pagarbinti“).

Klierikas Gytis Stumbras

Parapijiečių kūrybos skyrelis

VISKĄ MYLĖTI

Medeliui paskirta žaliuoti,
Gėlelei žydėt ir kvėpėti.
Paukšteliai skambiausiai dainuoti,
O žmogui - čia viską mylėti.

Mylėti kiekvieną medelį,
Kiekvieną išauštantį rytą,
Pavasario pirmą ziedelį
Ir rasą, kur auštant iškrito.

Mylėti padangių žydrynę,
Upelį ir kalną, ir pievą,
Ir brangiąją savo tėvynę,
Ir viską čia valdantį Dievą.

E. Urbonas

Iš parapijos praeities

VIEŠPATIES MŪSŲ JĖZAUS KRISTAUS PRISIKĖLIMO BAŽNYČIOS ISTORIJA

(tešinsys, pradžia žr. Nr. 30)

1932 m. pietų pusėje prie klebonijos pristatytas priestatas – 605 m ilgio, 2,8 m pločio ir 2,3 m aukščio. Į pietryčius nuo klebonijos iš lentų buvo pastatytas namelis (dabar jau sudegęs), kur įrengti dviejų kambarių ir virtuvėlės butai zakristijonui ir sargui gyventi, taip pat sandėlis malkoms laikyti ir 2 tualetai. Visas namas buvo 14,25 m ilgio, 5,25 m pločio ir 2,55 m aukščio. Į vakarus nuo klebonijos stovėjo medinis vikariato namas – 12,5 m ilgio, 8,5 m pločio, 3,25 m aukščio. Jo apačioje buvo įrengti 2 butai, o viršuje – kambarėlis tarnams (dabartiniu metu šiame pastate yra parapijos namai).

Ukmergės pl. ir Aukštaičių gt. kampe buvo pastatytas parapijos mūrinis namas – 24 m ilgio, 13 m pločio, 3,5 m aukščio. Šis namas turėjo 12 kambarių, kuriuose tilpo vaistinė su butu vaistininkui, kirpykla, Paramos kooperatyvas ir šv. Zitos skalbyklos kontora. Name buvo įvesta elektra, įrengti vonios kambariai.

Iš dešinės bažnyčios pusės stovėjo (ir dabar stovi) trobeys iš medinio karkaso, kurio tarpai išmūrinti raudonomis plytomis. Šiame 27 m ilgio, 8 m pločio, 3 m aukščio pastate buvo įrengtas dviejų kambarių ir virtuvės butas vargonininkui, sandėliai, garažas ir lavoninė.

Visi šaligatviai aplink bažnyčios teritoriją buvo iškloti cementinėmis plytelėmis.

Tuo pačiu metu rūpinamasi ir naujos Paminklinės bažnyčios statyba. Kauno miesto valdyba skyrė didelę aikštę, kur buvo gaminama medžiaga naujos bažnyčios statybai. 1932 m. pavasarį pradėti statybos darbai pagal inž. K. Reisono projektą. Šie darbai vyko sunkiai. Daug vargo ir išlaidų patirta statant bažnyčios pamatus, nes paaiškėjo, kad 4–5 m gilumoje yra „plaukiantis“ smėlis. Norint pasiekti kietą gruntą, reikėjo įkalti 1200 gelžbetoninių polių, o virš polių pamatus sujungti įbetonuotais storais geležies strypais.

1933 m. spalio 6 d. VMJKP bažnyčios klebonas ir Kauno dekanas kun. F. Kapočius gavo miesto statybos komisijos leidimą prie laikinosios bažnytėlės (vadinamosios šopos) statyti priestatą. Pakeista bažnyčios orientacija: ji pasukta rytų-vakarų kryptimi. Bažnyčia buvo apmūryta, pristatyti kryžiaus pavidalo erdvūs bažnyčios šonai, dvigubai padidinta zakristija, įrengti dar du altoriai, paaukštinta vidinė nava. Tuo metu ant sienų buvo nutapytas penkių altorių dekoras.

1934 m. baigti mūryti Paminklinės bažnyčios pamatai Pirmojo tautinio Lietuvos Eucharistinio kongreso metu buvo pašventintas kertinis bažnyčios akmuo, atgabentas iš šv. žemės Angelaičių ir kitų mažųjų aukotojų aukomis. Taip pat buvo pašventinti ir visi bažnyčios pamatai. Tuo pačiu metu lietuvių tauta pasiaukėjo Dieviškajai Jėzaus Širdžiai ir buvo pasirašytas visų tautos atstovų istorinis dokumentas, kuris turėjo būti padėtas tautos šventovės Jėzaus Širdies altoriuje. Jau iki 1936 m. spalio mėn. Paminklinės bažnyčios statybai buvo išleista per 300000 Lt: iš 900000 plytų sumūrytos 20 m aukščio sienos, liejami dideli aukščio pilioriai.

Vitalija Jakuškienė

Spalio mėnesio renginių planas

	Renginys	Atsakingas / Vieta	Paskirtis
1	Š 19.30 val. koncertuoja Kauno miesto simfoninis orkestras	Paminklinėje Prisikėlimo bažnyčioje	Patapijai ir visuomenei
2	S 15 val. Dvasinės diskusijos ir giesmių repeticija (kiekvieną sekmadienį)	Ses. L. Ilekytė/ Jaunimo k.	Parapijos jaunimui
4	A 18 val. Šv. Mišios už mokytojus	Klebonas V. Grigaravičius	Visuomenei
	19 VAL. DVASINIAI POKALBIAI (KIEKVIENĄ ANTRADIENĮ IR KETVIRTADIENĮ)	Ses. J. Romaškaitė/Aukštaičių g.4	Parapijai
6	K 17 val. Tikybos mokytojų posėdis	A. Krunglevičiūtė	Tikybos mokytojams
7	Pn ROŽINIO ŠVČ. MERGELĖ MARIJA		
	16 val. Šv. Rašto skaitymo grupelės susirinkimas (kiekvieną penktadienį)	Ses. L. Ilekytė/ Jaunimo k.	Parapijos jaunimui
	17.30 val. Švč. Sakramento adoracija	Klebonas V. Grigaravičius	Parapijai
9	S 12.30 val. Vaikų išrašymas į Gyvojo Rožančiaus draugiją	Klebonas V. Grigaravičius/Paminklinė Prisikėlimo bažnyčia	Parapijai
13	K 18.00 VAL. SUTVIRTINIMO SAKRAMENTAS	klebonas V. Grigaravičius/Paminklinė Prisikėlimo bažnyčia	
16	S 11 VAL. ŠV. MIŠIOS. BALTOSIOS LAZDELĖS DIENA	klebonas V. Grigaravičius	Visuomenei
	Vaikų ruošimas Pirmajai Komunijai	ses. I. Romaškaitė	Parapijos vaikams
19	T 18.30 val. Pastoracinės tarybos posėdis	Klebonas V. Grigaravičius	Tarybai
30	S 9 val. "Gyvojo Rožinio" kalbėtojų susirinkimas	O. Vyšniauskienė / Mažojoje Prisikėlimo bažnyčioje	Parapijai

Laikraščio redakcijai rašyti parapijos raštinės adresu: Laikraščiai „Prisikėlimas“, Aukštaičių 4, Kaunas. Tel. (8-37)229222

El. paštas : prisikelimas@kaunas.lcn.lt, internetinis adresas: <http://kaunas.lcn.lt/parapijosprisikelimas>

Vyr. redaktorius parapijos klebonas, dekanas kun. Vytautas Grigaravičius; redakcijos nariai: Giedrius Kalninis, Aldona Narušienė, Birutė Vasylienė, Adolfa Daukšienė, Dalė Starkutė.

Kauno Kristaus Prisikėlimo parapijos pastoracinės tarybos laikraštis